

Forfatter: Drachmann, Holger

Titel: Udrag fra Forskrevet (Danske Klassikere)

Citation: Drachmann, Holger: "Forskrevet", i Drachmann, Holger: *Forskrevet*, udg. af Lars Peter Rømhild, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 2000, s. 183. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-drachmann14val-shoot-idm140708762952768/facsimile.pdf> (tilgået 31. juli 2024)

Anvendt udgave: Forskrevet

Ophavsret: Udgiver har den fulde ophavsret.

Dog kan værket gengives i det omfang som det følger af ophavsretsretlige undtagelser om citat, kopiering til privat brug mv. Desuden kan der ske kopiering til undervisningsbrug mv. i det omfang som det følger af aftaler indgået med Copydan og tilsvarende institutioner.

Nogle af værkerne i Arkiv for Dansk Litteratur er dog helt fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit.

Du kan finde hvilke værker fra Arkiv for Dansk Litteratur som er frie i [denne liste](#). Har du spørgsmål til benyttelsen af et værk, kan du kontakte udgiver: [Det Danske Sprog- og Litteraturselskab](#)

get. Nogle kan *tage* den Ret – andre give den fra sig – men Ret bliver det ikke. Du og jeg, lad os blot ikke tro, at vi nogensinde bliver »Et«. Jeg bliver *det* for Dig, hvad Du selv gør mig til. Gør mig straks fra Begyndelsen af til en Mand; – men en Mand siger til den Kvinde, som han elsker og som elsker ham: Følg mig – gaa hjem i mit Telt, mit Hus, mit Slot, mit Kvistkammer, min Hule! Du har kaldt os Forlovede. Der er intet, der er mig fjærnere, ubehageligere, end det Ord, det Begreb. De faa Bekendte, jeg har, vil le ad mig ... det skal de ha' Lov til. Din Papa og Mama vil behandle mig som et taalt Subjekt – en Lykkejæger – hvis de da ikke faa »Forlovelsen« forpurret. Din Slægt ligesaa. Min Slægt – jeg har ingen her i Byen; den, jeg har, vil i det højeste gratulere mig til et godt Parti. Jeg vil ikke gaa omkring og være latterlig for mig selv – ovenikøbet med en rig Pige. Jeg kender ikke dine Forhold – din Formue – det bliver din egen Sag. Men *min* Sag bliver det, at da jeg ikke føler mig bundet til Samfundet ved andre konventionelle Baand – og da Du jo, som Du siger, baade er moderne og Realist – saa vil jeg, Idealisten, sige til Dig: Du følger mig nu fra dette Hus, hvor der *sover et Barn*, hjem til mit Hus, hvor endnu ingen Kvinde har sovet ... ingen uden min Dydsdrage, min Scheidewasser! Dér hører Du hjemme fra idag af, hvor Du har tilstaaet mig din Kærlighed. Vi hører ikke hjemme Arm i Arm paa Promenader og paa Visiter – vi hører hjemme Arm i Arm dér, hvor Kærligheden venter paa os! –

Han bøjede sig ned og lod sine Læber hvile paa hendes bløde, mørkblonde Haar. Hun rørte sig ikke.

Han gik til Døren og sagde i en lettere Tone: Vognen lod jeg holde nedenunder. Jeg sætter mig op og tænder mig en Cigar. I Løbet af en halv Snes Minuter – lad os sige et Kvarter – kan Du vel faa din Bylt snørt. Din Veninde vil forstaa Dig – og mig – hvis hun er, hvad jeg tror hun er!

Om et Kvarter kører jeg bort med Vognen. Hvis Du ikke er i den – saa er jeg imorgen paa Vejen til Udlandet – men ikke til Paris, hvorthen jeg kun tager *med* Dig! –

Han holdt inde. Han hørte Lyd af dæmpet Graad og hans Navn nævnet. Han fik en hjertelig Medlidenhed med hende, med Alle – den sovende Dreng og hans Mo'r. Han vilde gaa til-